

Samovrahovi budiž předepsaný vojenský kondukt (průvod) tehdy odepřen, vyhnul-li se zločinec k smrti odsouzený popravě sebevraždou; mrtvola zakopá se v noci a bez vojenského konduktu na místě zvláště k tomu ustanoveném; taktéž lze odepřítí vojenský průvod, jestliže trestné jednání sebevrahovo, které sebevraždě předcházelo a s ní souviselo, způsobilo značné veřejné pohoršení (nař. okružní ze dne 22. června 1875 č. 1232).

Sekání ledu viz Led.

Sekvestrace viz Správa vnucená.

Semináře.

Semináře (duchovní) jsou ústavy ku vzdělávání dorostu duchovního stavu. V církvi křesťanské ode dávna obzvláštní péče byla vynakládána na vzdělání, jež by odpovídalo speciálním povinnostem duchovenstva, a na výchovu kandidátů jeho, k čemuž obyčejné školy nestačily. K tomu účelu vyvinuly se nejprve v sídlech biskupských školy chrámové a vedle nich měly na témže úkolu podíl školy klášterní. Když vynikající university zatlačily do pozadí oboje ty školy, a když universitní život stával se duchovenskému vychování vždy nepříznivějším, nařídil tridentský koncil (roku 1545—1563), že příště každý biskup má ve své diecési zřídití seminář z církevního jmění, v němž by chlapci od 12. roku svého za stálého dohledu pospolu bydlíce, ve vědách se vyučovali a k duchovnímu povolání vychovávali. Od té doby zřizovaly se ve všech katolických diecích, kde to časové poměry neznemožnily, semináře, které se dělily po rozkvětu gymnasií (v 18. století) v malé neboli chlapecké semináře (*seminaria puerorum*) určené pro gymnasiijní studia a ve veliké neboli alumnaty (*seminaria clericorum*) ustanovené pro studia bohoslovecká. V Rakousku byly císařem Josefem II. r. 1783 zrušeny veškery diecéšní semináře a klášterní domácí studie a na jich místo bylo postaveno 8 generálních seminářů (ve Vídni, v Praze, Olomouci, Štýrském Hradci, Innomostí, Freiburgu, v Breisgavě a 2 ve Lvově), jejichžto chovanci (alumnové) měli absolvovati svá studia na příslušných universitách a lyceích. Již r. 1790 bylo zatím od těchto generálních seminářů, které státní správě velkým břemenem byly, a do nichž si i biskupové stěžovali, opět upuštěno a poznovu zřizovány diecéšní semináře, s nimiž v těch diecích resp. městech, která nebyla zároveň sídly universit nebo theologických fakult (jako Solnohrad a Olomouc), byla spojena zvláštní bohoslovecká učiliště. Nyní má v Rakousku každá diecése svůj seminář pro kleriky, jen pro diecése istrijské jest jediný ústřední seminář v Gorici a pro dalmatské seminář v Zadru. Rovněž má většina rozsáhlejších diecí rakouských své chlapecké semináře, jichž chovancové navštěvují buďsi veřejné gymnasium ve městě anebo bývají vyučováni ve vlastním soukromém gymnasiu. Seminářům pro kleriky dostává se dotací obyčejně úplně neb aspoň částečně z náboženské matice, pro chlapecké semináře musili biskupové vlastní fondy z pravidla sbírkami utvořiti. Koncilem tridentským nařízený příspěvek prebendářů (v diecési jsoucích, t. zv. *alumnaticum* neboli *seminaristicum*) není skoro nikde již vybírán. Dotace, již jest platiti náboženské matici seminářům pro kleriky, vyměřuje se počtem alumnův v jednotlivých seminářích opatrovaných a jest tudíž již od počátku tohoto století pro jednotlivé semináře podle průměrné potřeby diecése stanoven t. zv. *numerus fixus* t. j. nejvyšší číslce ročně přijímaných, již nelze obyčejně překročiti a která při změnách poměrů časem znova se ustanovuje. Říditi semináře náleží podle

konkordatu a také nyní biskupům diecésním, kteří podle toho jmenují představené semináře (zpravidla rektora, spirituala a vicerektora).

Seniorát evangelický.

I. Pojem.

Obce evangelické, které za příčinou vedení, správy a zastupování svých společných záležitostí církevních podrobeny jsou senioru jakožto společnému představenému, tvoří dohromady seniorát. Každá obec musí náležeti určitému svazku seniorátnímu, a tam, kde senioráty nejsou, svazku superintendentenčnímu. Obce nově založené náležejí onomu seniorátu, jemuž přísluší obec, z nichž nově založená obec povstala. Přeměna stávajících seniorátů může nastati ku žádosti dotyčné obce, o níž rozhoduje vrchní církevní rada, učinivši o tom oznámení ministerstvu a příslušné zemské správě. Zrušení stávajících a utvoření nových seniorátů může předsevzítí vrchní rada církevní ku návrhu příslušného shromáždění superintendentenčního po vyslechnutí výboru seniorátního a se svolením příslušného ministerstva. V přítomné době máme 15 seniorátů ausgburského a 7 seniorátů helvétského vyznání. Řádné orgány, jimiž obec seniorátní práva a povinnosti své vykonává, jsou: senior, výbor seniorátní, shromáždění seniorátní.

II. Senior.

Senior jest duchovní představený seniorátu; jemu přísluší dohled nad církevním pořádkem seniorátu; on zastupuje a spravuje seniorát ve všech případech, které výslovně nejsou vyhrazeny výboru seniorátnímu.

1. Samostatný obor působnosti:

a) Senioru, jakožto duchovnímu představenému přísluší: uvedení faráře, podporování činnosti úřadu farního v zachování pořádku církevního a pěstování křesťanského života; dozor nad úřadováním a chováním se farářů, vikářů, presbyterů a kandidátů; péče o další vzdělávání, praktické i vědecké; smírné vyřizování sporů mezi duchovními, učiteli, presbytery a členy obce; udílení dovolené duchovním na dobu od 3 do 14 dnů a péče o zřízení zástupce, když duchovní jest na dovolené neb nemocen, neb když fara jest uprázdňena.

b) Jakožto dozorce nad školami evangelickými v seniorátu má senior úřad farní ve příčině dohledu na školy a jeho činnosti učitelské a vychovatelské a ve příčině úřadování a chování se učitelů podporovati; senior má se starati o zakládání nových škol, další vzdělání učitelů, zlepšení jich postavení, podporování vdov a sirotků. Jemu přísluší bezprostřední církevní dohled nad evangelickým vyučováním náboženství na školách středních a ústavech učitelských. V každé obci svého okresu má senior střídaje se superintendentem zpravidla každé tři roky odbývati církevní a školní visitace a o výsledku podrobnou zprávu podati superintendentovi, který ji předloží opět k nahlédnutí vrchní církevní radě. Senior jest prostředkujícím orgánem mezi jednotlivými obcemi a vyššími stupni církevní vlády a jest ve své celé úřední činnosti podroben superintendentu a prostřednictvím tohoto vrchní církevní radě.

2. Volba seniora.

Volitelným pro úřad seniorátní jest každý instalovaný a v úřadu jsoucí farář některé obce seniorátu. Volba děje se na dobu 6 let ode dne potvrzení počítaje. Právo volební vykonává v superintendentcích vyznání helvétského shromáždění seniorátní a v superintendentcích vyznání ausgburského jednotlivá presbyteria seniorátu. Potvrzení volby přísluší vrchní